



Kommunfullmäktiges sammanträde  
Solna den 24 februari 2020

## Motion om strategi för att minska ofrivillig ensamhet

Ofrivillig ensamhet är ett förbiset folkhälsoproblem som hittills inte fått det fokus som det förtjänar. Ofrivillig ensamhet som inte bryts i god tid kan leda till stort lidande i form av psykisk och fysisk ohälsa, höga sjukvårds- och samhällskostnader och lägre produktivitet i landet. Enligt forskningen är långvarig ofrivillig ensamhet lika farligt för hälsan som att röka, vara stillasittande eller dricka alkohol. Den senaste statistiken från SCB visar att cirka 13 procent av befolkningen känner sig ensamma och en lika stor andel saknar en nära vän.

Andelen ensamma är störst bland barn, ungdomar och personer över 80 år. Det finns en utbredd uppfattning om att ofrivillig ensamhet mest drabbar äldre, men flera studier visar att andelen ofrivilligt ensamma är hög även hos ungdomar. Statistiken visar också att låginkomsttagare och storstadsbor är särskilt drabbade av ofrivillig ensamhet. Att delta i sociala aktiviteter innebär ofta en kostnad för den enskilde och studier visar också att det sociala nätverket är mer utbrett bland personer i de högre samhällsklasserna. Ofrivillig ensamhet är alltså en klassfråga. Övriga riskgrupper är personer som vårdar en närstående i hemmet, personer med funktionshinder och arbetslösa. Att prata om ensamhet är fortfarande tabu och många känner skam inför att berätta att de känner sig ensamma. Detta gör att mörkertalet troligtvis är stort.

Ensamhet är ett utbrett samhällsproblem som behöver hanteras på varje politisk nivå, och många av lösningarna ligger ute hos oss i kommunerna. Idag finns flera insatser i staden som syftar till att bryta ofrivillig ensamhet, i synnerhet inom äldreomsorgen, men det saknas ett helhetsgrepp om frågan. Omvårdnadsnämnden har ett uttalat mål att ”den besvärande ensamheten bland Solnabor, som har hemtjänst eller som är boende på vård- och omsorgsboende, ska minska”, vilket är ett steg i rätt riktning. Men även om enskilda punktinsatser kan ha viss effekt tar de inte sikte på problemets utbreddhet. Eftersom människor rör sig genom livet kan arbetet med att minska ensamheten inte ligga på en eller fåtal förvaltningar. Ett upparbetat samarbete mellan förvaltningarna är en förutsättning för att ingen ska hamna mellan stolarna och låsas in i ofrivillig ensamhet.

Att minska den ofrivilliga ensamheten inom alla ålders- och riskgrupper kräver ett helt batteri av strategiska åtgärder. Vänsterpartiet vill arbeta för en mer holistisk syn på hälsa där den sociala hälsan väger lika tungt som den fysiska och psykiska vid exempelvis biståndsbedömning. Därtill krävs en stark och utbyggd välfärd samt god samverkan med civilsamhället för att förebygga många av de strukturella problemen som låser in människor i ensamhet.

Vänsterpartiet anser att staden de närmaste åren behöver arbeta strukturerat med att utveckla strategiska åtgärder som minskar den utbredda ofrivilliga ensamheten i alla ålders- och riskgrupper. Därför vill vi att staden tar fram en strategi som syftar till att göra just detta.

### Mot bakgrund av ovanstående yrkar vi

att Solna stad tar fram en strategi för att minska ofrivillig ensamhet i alla åldersgrupper.

Sandra Lindström

Kerstin Scheutz

Linda Cigéhn